

така, като употрѣбаватъ за орждие и плашило името на уважаемото ни правителство и на нашия уважаемъ Монархъ, безъ страхъ вършатъ най-невѣроятнитѣ злоупотребления, кривди и грабежи, — често пжти отниматъ отъ беднитѣ и най-необходимитѣ къщни сждове, което нѣщо не правятъ дори и немилостивитѣ разбойници. Тѣ, като идватъ, довеждатъ съ себе си цѣла свита отъ безсрамни и безнравствени слуги, които вършатъ всичкитѣ безобразия, псуватъ народа, третиратъ твърде зле нашитѣ свещеници, и най-долниятъ слуга на архиерея е единъ малъкъ архиерей въ митрополията, лошъ отъ владиката. Когато обикалятъ изъ епархията, сждо така страдатъ селянитѣ и свещеницитѣ отъ тѣзи разбойници.

2. Понеже владицитѣ се назначаватъ аа доброто на народа, а не народътъ се ражда, за да робува на тѣхъ и да ги храни безъ взаимна услуга, трѣбва народътъ да ги избира, а изборътъ да се потвърждава отъ надлежното мѣсто. Защото никой другъ не може да знае религиознитѣ интереси на вѣрнитѣ поданици на В. Величество, освенъ самитѣ поданици, които, като се излагатъ на толкова разноски и дългове, винаги ще търсятъ за владика мжжъ уважаемъ, добродетеленъ и достоенъ за архиерейски санъ. А пкъ изпращанитѣ отъ Патриаршията, по-голѣмата часть, за да не кажемъ всички, сж неизвестни, невежи, безнравствени, неблагочестиви, лицемѣри и мислящи само за обогатяване, а не и за лошитѣ последствия; туй се узна отъ редъ безобразни дѣла, които сж известни и на Вашето правителство отъ преди много години.

3. Всичкитѣ народи иматъ свещеници и архиереи едноплеменни и едноезични, напр.: арменцитѣ, католицитѣ, еврейтѣ и самитѣ гърци, а само нашиятъ народъ е лишенъ отъ едноплеменни и едноезични владици, защото Патриаршията отъ нѣколко време насамъ, а особено откато не може да упражнява произволи и влияние върху княжествата Молдово-Влахия, Сърбия и върху кралството Гърция, оттогава систематически праца при нашия народъ архиереи чужденци, инородни, иноезични, а най-лошото, — владици, които принадлежатъ къмъ друга държава; така, напр., нишкиятъ е родомъ отъ о. Андрось, както и струмишкиятъ и ловчанскиятъ, а пкъ кюстендилскиятъ отъ о. Сифносъ, и още много други. . . Впрочемъ, В. Величество, тѣзи чужденци и отъ чужда държава не е възможно да се интересуватъ за паството си, което В. Величество имъ повѣрва, да го управляватъ. Тѣ се грижатъ само за своя личенъ интересъ, като пренебрегватъ интереса на народа. Следователно, здравиятъ разумъ и гласътъ на събитията, съгласно съ добродетелнитѣ намѣрения на В. Величество, изискватъ да се назначаватъ владици отъ сждия народъ. Такива владици, свързани съ народа ни чрезъ кръвта, сродството, езика и произхождението, ще се грижатъ за напредъка и изправлението на повѣреното имъ словесно паство, съгласно катадневнитѣ Ви високи заповѣди и желанията и благодетелнитѣ намѣрения на В. Величество, като ще съставляватъ по-голѣма гаранция за искрената имъ преданостъ къмъ уважаемото правителство на В. Величество.

4. Да се даде заповѣдъ, што отъ сега натагкъ владицитѣ да не натоварватъ народа ни съ огромни дългове, неизвестни нему, като го принуждаватъ ежегодно да плаща голѣми лихви на така наричанитѣ дворцови бонове. Изглежда, В. Величество, че тѣзи иностранны архиереи, за да получатъ архиерейска епархия, обещаватъ да плащатъ ежегодно много хиляди